

Sygn. akt II CZ 56/09

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Jan Katner

SSA Barbara Trębska

w sprawie z powództwa H. - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
przeciwko "P." - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2009 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 maja 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie;

**zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 maja 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki – H. Spółki z o.o. od wyroku tego Sądu z dnia 11 grudnia 2008 r. Sąd Apelacyjny stwierdził, że według zwrotnego poświadczenia odbioru zaskarżony wyrok z uzasadnieniem doręczony został pełnomocnikowi powódki w dniu 20 lutego 2009 r. a skarga kasacyjna od tego wyroku została wniesiona w dniu 21 kwietnia 2009 r. (data oddania pisma w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), a więc po upływie terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na wymienione postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 398⁵ § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżąca podniosła, że skarga kasacyjna wniesiona została w terminie, albowiem zaskarżony wyrok z uzasadnieniem pełnomocnik powódki, radca prawny L.B. otrzymała w dniu 24 lutego 2009 r., z adnotacją o jego wpływie do jej kancelarii w dniu 23 lutego 2009 r.; przesyłka została odebrana w czasie nieobecności w kancelarii pełnomocnika powódki przez, przebywającą w niej w celu skorzystania z materiałów do obrony pracy magisterskiej, studentkę prawa A.A., którą nie łączył żaden stosunek prawny z pełnomocnikiem powódki i, która nie była upoważniona przez niego do odbioru pism sądowych.

Pozwana – P. Spółka z o.o. wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na jej rzecz.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W razie niemożności doręczenia pisma sądowego pełnomocnikowi strony, będącym adwokatem lub radcą prawnym, w prowadzonej przez niego kancelarii, doręczenie, stosownie do art. 138 § 2 k.p.c., może być dokonane do rąk osoby urzędującej w kancelarii, upoważnionej do odbioru pism (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2000 r., I CKN 1259/99 (Biul. SN 2000, nr 6, s. 10).

Jak wynika ze zwrotnego poświadczenia odbioru zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem (k. 610), otrzymanie przesyłki adresowanej do pełnomocnika powódki radcy prawnego L.B. zostało potwierdzone podpisem „A.A.” z dodatkiem

„sekretarka” i opatrzone pieczętką o treści: „Kancelaria Radcy Prawnego L.B....” oraz datą „20.2.09”. Na jego odwrocie doręczyciel stwierdził, że przesyłkę odebrała A.A. i umieścił datę doręczenia – „20.2.09”. Wskazuje to na doręczenie przesyłki do rąk osoby czynnej w kancelarii radcy prawnego, upoważnionej do odbioru pism. Było to doręczenie dokonane w myśl art. 138 § 2 k.p.c. Doręczenie takie oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata. Domniemanie takie może być obalone, m.in. przez wykazanie, że osoba, która przyjęła pismo sądowe i potwierdziła jego odbiór, nie była upoważniona do odbioru pisma (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 września 1970 r., I PZ 53/70, OSNCP 1971, nr 6, poz. 100 i z dnia 9 lutego 2006 r., V CZ 2/06, niepubl.).

Skarżąca nie obaliła jednakże domniemania skuteczności doręczenia zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem w dniu 20 lutego 2009 r. jej pełnomocnikowi radcy prawnemu L.B.

Twierdzeniu skarżącej o „przypadkowej” obecności w kancelarii radcy prawnego A.A. i nie upoważnieniu jej do odbioru pism sądowych, popartego oświadczeniem złożonym przez A.A., przeczy nie tylko potwierdzenie odbioru zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem ze wskazaniem, że odbioru dokonała „sekretarka” i opatrzenie tego potwierdzenia odbioru pieczętką kancelarii radcy prawnego i podpisem osoby, która odebrała przesyłkę. W taki sam sposób potwierdzony został także w dniu 21 maja 2009 r. odbiór adresowanej do pełnomocnika powódki przesyłki zawierającej postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej (k. 636). Trudno przyjąć, że także i wówczas obecność A.A. w kancelarii radcy prawnego nie była związana z wykonywaniem czynności na rzecz radcy prawnego i że mimo braku upoważnienia do odbioru pism sądowych A.A. odebrała takie pismo. O praktyce radcy prawnego L.B. dotyczącej odbioru pism sądowych kierowanych na adres jej kancelarii świadczą także wcześniejsze doręczenia pism sądowych. Potwierdzenia odbioru tych pism były dokonywane w taki sam sposób jak odbiór zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem, z tą tylko różnicą, że odbioru pism nie potwierdziła A.A., ale inna osoba (np. k. 510, 547, 577, 578).

Powołanie się przez skarżącą na zaświadczenie Poczty z dnia 8 czerwca 2009 r. stwierdzające, że nie zostało złożone pełnomocnictwo na nazwisko A.A. do

odbioru korespondencji nadchodzącej pod adresem kancelarii radcy prawnego L.B., świadczy jedynie o braku pełnomocnictwa do odbioru przesyłek w lokalu urzędu pocztowego. Do odbioru pism sądowych stosownie do art. 138 § 2 k.p.c. nie jest potrzebne pisemne pełnomocnictwo. Udzielenie takiego pełnomocnictwa może być dokonane w sposób dorozumiany.

Z przytoczonych względów zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i należało je oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 zd. pierwsze w zw. z art. 98 § 1 i 3 i art. 99 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).